

Arrest

nr. 213 710 van 10 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 30 november 2015, verklaart er zich op 8 december 2015 vluchteling.

1.2. Op 25 mei 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Talqul van het district Behsud II in de provincie Wardak. U bent Hazara van etnische origine. Uw vader vluchtte vijftien jaar geleden naar het buurland Iran. Hij kende problemen omdat hij in het verleden een vertegenwoordiger was van de taliban. Hierdoor werd u scheef bekeken door uw dorpsgenoten. In de lente van 1394 (Afghaanse kalender, stemt overeen met de periode maart/juni 2015 volgens onze kalender) keerde uw vader terug naar Afghanistan. Hij werd meegenomen door zijn vroegere vijanden en gedood.

Uw problemen begonnen 26 dagen voor u het land verliet. U werd door de dorpsoudsten gerekruteerd om mee te vechten in een burgermilitie. De dorpen in uw regio bestaan voornamelijk uit Hazara. Elk jaar komen de Kuchi samen met talibanleden en leden van de terreurgroep Daesh om velden in te nemen. Uw naam werd geloot als persoon uit uw dorp die mee moest participeren aan de gevechten. Initieel verliepen de gevechten rustig maar toen één van uw medestrijders gedood werd, besloot u samen met een andere strijder te deserteren. U ontsnapte ongemerkt en vluchtte het land uit.

U heeft Afghanistan verlaten tussen eind juni en begin juli 2015 en reisde via Iran, Turkije en de balkanroute richting België. U kwam in België aan op 30 november 2015, waarna u hier op 8 december 2018 een verzoek tot internationale bescherming ingediend heeft.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw eigen taskara, die van uw vader en die van uw moeder.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 a) en b) en c) van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat u geen zicht biedt op uw werkelijke identiteit. Zo hanteerde u bij inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een andere voornaam (DVZ Fiche NBMV, p.1) dan u thans hanteert bij het CGVS (CGVS I & II, p.3). U liet zich eerst inschrijven onder de naam Q. (DVZ Fiche NBMV, p.1), waarna u vier maanden later uw voornaam liet wijzigen naar A.K. (DVZ Verklaring, p.4). U bent dus niet eenduidig wat uw eigen identiteit betreft. Overigens bent u niet eenduidig over uw familieleden en gezinssamenstelling. Zo verklaart u eerst slechts één zus te hebben en slechts één broer die reeds gestorven zou zijn (DVZ Fiche NMBV, p.3). U verklaart er tevens dat u geen andere familieleden heeft wonen in de Europese Unie (DVZ Fiche NMBW, p.3). Enkele maanden later, nog steeds bij de DVZ, geeft u plots aan twee broers en twee zussen te hebben. Uw oudste zus zou in Iran wonen en uw oudste broer, S.A.H. (CGVS 10/12264V), in België (DVZ Verklaring, p.7). Bovendien blijkt uw zus in Iran een belangrijke persoon te zijn in uw leven, daar uw schoonbroer degene is die uw vlucht geregeld en betaald heeft (CGVS I, p.20). Overigens verklaart u dat u niet weet waar uw oudste broer zich bevindt in België. Immers, u zou hem maar één keer gezien hebben in Brussel (DVZ Verklaring, p.7). Nochtans maakt u op het CGVS duidelijk dat u in contact met hem staat (CGVS I, p.3).

Bovendien legt u ook vage en tegenstrijdige verklaringen af over de problemen van uw vader. Zo weet u niets af van de problemen die uw vader kende met de dorpsoudsten. U weet enkel dat hij verweten werd samengewerkt te hebben met de taliban. U zou hierdoor ook een slecht aanzien genoten hebben in uw dorp (CGVS I, p.8-9). U linkt echter wel uw eigen problemen die u ervaarde in Afghanistan aan het profiel van uw vader (CGVS I, p.8 & CGVS II, p.4). Hierdoor kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u meer informatie weet te verschaffen hierover. U weet echter niet wat uw vader precies bij de taliban gedaan heeft, hoe hij ertoe gekomen is met hen samen te werken, hoe lang hij dat deed of wanneer dat was (CGVS I, p.8). Daarna zou hij gevlucht zijn naar Iran. U geeft echter eerst aan dat hij 17 jaar geleden naar Iran is gevlucht (CGVS I, p.8). Niet veel later zegt u plots dat het 14 jaar geleden was (CGVS I, p.8). Op het tweede persoonlijk onderhoud gaat het dan plots weer om 15 jaar (CGVS II, p.3). Door uw inconsistente en zeer vage verklaringen in verband met de problemen van uw vader, kan weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat hij gedood zou zijn door vijanden.

Kortom, u bent niet eenduidig over uw eigen identiteit en familiale omstandigheden, wat tevens uw algemene geloofwaardigheid op de helling zet.

Ten tweede zijn de door u aangehaalde vluchtredenen niet geloofwaardig. Niet in het minst omdat u bijzonder belangrijke elementen verzwegen heeft op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en die plotsklaps aanhaalt op het CGVS. Zo vertelde u op de DVZ niets over het feit dat u vrees koestert ten opzichte van de dorpsouderen (DVZ Vragenlijst, p.1-2).

U verhaalt overigens ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud plotseling over een dreigbrief die u van de ouderen zou gekregen hebben (CGVS II, p.3). Het feit dat u dit noch op de DVZ, noch op uw eerste persoonlijk onderhoud vermeld heeft, schaadt de geloofwaardigheid ervan. Bovendien legde u de brief in kwestie niet voor (zie documenten), wat leidt tot de vaststelling dat er weinig geloof gehecht kan worden aan het bestaan ervan. Bovendien verklaart u dat de oorzaak van de slechte relatie tussen u en de dorpsoudsten afkomstig is door het verleden van uw vader. Hij zou met de taliban hebben samengewerkt, wat voor u als zijn zoon de relatie met de ouderen verzuurde (CGVS I, p.8-9). Uw vader is door die problemen met uw broer moeten vluchten naar het buitenland. Het feit dat u ook over het talibanverleden van uw vader niets vermeld heeft op de DVZ (DVZ Verklaring, p.1-2), doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bovendien wijzigt u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud wederom uw verklaringen. Zo blijft u eerst nog vaag omtrent de manier waarop de dorpingen iemand uitkozen om uit te zenden naar de burgermilitie. U maakt immers op het eerste persoonlijk onderhoud duidelijk dat u niet weet hoe iemand gekozen wordt (CGVS I, p.11-12). Op uw tweede onderhoud vermeldt u plots een loting. U geeft aan dat de namen van de dorpingen opgeschreven werden en er daaruit een geloot werd (CGVS II, p.3). Dat staat in schril contrast met uw eerdere verklaringen niet te weten hoe iemand gekozen werd. Daarenboven verklaart u niet veel later dat het dan toch geen namen van personen waren die opgeschreven werden, maar namen van families (CGVS II, p.8). Met andere woorden: omtrent uw eigen nieuwe aangehaalde element, legt u inconsistente verklaringen af. Bovendien verklaart u dat de loterij volgens u mogelijks doorstoken kaart was en u met opzet gekozen werd. Dit zou een truc van de dorpsoudsten zijn om van u af te raken omdat u de zoon zou zijn van een talibanmedewerker (CGVS II, p.9-10). Daar er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de relatie met uw dorpsoudsten, kan ook geen geloof gehecht worden aan bovenvermelde complottheorie.

Tevens zijn er tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op de DVZ en het CGVS. Zo verklaart u op de DVZ dat er per dorp één persoon gestuurd zou worden om mee te vechten (DVZ Vragenlijst, p.1). Tijdens het eerste persoonlijke onderhoud verklaart u echter dat het één persoon per huishouden betreft (CGVS I, p.11). Op het tweede onderhoud zegt u dan plots: 'het is niet zo dat één persoon van één huis moest gaan' (CGVS II, p.9). Bovendien verklaart u op de DVZ dat twee collega's, namelijk I. en B., gedood zouden zijn. Het lijk van I. zou teruggevonden zijn, het lijk van B. zou zijn meegenomen door de Kuchi's (DVZ Verklaring, p.1). Op het CGVS vertelt u plots een ander verhaal. B.'s lichaam zou door uw eigen groep meegenomen zijn naar Dan-E-Shura (CGVS I, p.13). Niet veel later zou u zich plotseling niet langer herinneren of B. al dan niet gedood zou zijn (CGVS I, p.15). Op uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u plots dat er slechts één collega gedood werd en een andere levend meegenomen (CGVS II, p.3).

Wat betreft uw persoonlijke vrees voor vervolging dient tevens te worden opgemerkt dat u zelf aanhaalt geen persoonlijke vrees te koesteren tegenover de taliban of Daesh. Daesh heeft u persoonlijk zelfs nooit gezien (CGVS II, p.5). En u verklaart zelf dat de taliban u nooit bedreigd heeft (CGVS II, p.4). U haalt geen persoonlijke vrees aan tegenover een van beide groepen, noch bracht u informatie aan die erop wijst dat u vrees dient te koesteren willekeurig slachtoffer te worden van geweld door één van beide groeperingen.

Bovendien bevatten uw verklaringen omtrent de groepen waartegen u vocht meerdere hiaten, vaagheden en tegenstrijdigheden. Zo beweert u dat u gevochten zou hebben tegen de Kuchis, taliban en Daesh tegelijkertijd (DVZ Vragenlijst, p.1). Later stelt u echter dat er niet gevochten werd met Kuchis maar wel degelijk met leden van de taliban en Daesh (CGVS I, p.6). Niet veel later zou u dan toch tegen de Kuchis gestreden hebben (CGVS I, p.11). U kan het verschil niet duiden tussen de drie groeperingen. Immers, de taliban en de Kuchis zouden een en dezelfde groep zijn (CGVS II, p.9). Wat later spreekt u zichzelf tegen en claimt u plots dat de Kuchis wel degelijk een aparte groep zijn die niet gewapend zijn. U beweert bovendien dat de taliban doen alsof zij de Kuchis steunen zodat zij de Hazara aan kunnen vallen. Waarom zij dat doen, is u echter een raadsel (CGVS I, p.17). U verklaarde echter zelf eerst dat het de Kuchis zijn die komen vechten in uw regio (CGVS I, p.11). U kent tevens ook niet het verschil tussen Daesh en de taliban. Zij zouden volgens u één en dezelfde groepering zijn (CGVS I, p.18), wat niet strookt met de informatie waarover het CGVS beschikt. U wordt gericht gevraagd om voorbeelden te geven van zaken waarin de groepen verschillen, maar u dient het antwoord schuldig te blijven (CGVS I, p.18).

U stelt zeer duidelijk dat Daesh in uw regio aanwezig is (CGVS I, p.18). U zou ze echter zelf niet gezien hebben (CGVS I, p.5). Toch blijft u volhouden dat zij wel degelijk deel uitmaakten van de groep waartegen u vocht (CGVS I, p.18). Volgens u zou Daesh immers actief zijn in de 'meeste provincies van Afghanistan' (CGVS I, p.18). Hierover dient gesteld te worden dat uw bewering niet strookt met de informatie die aanwezig is op het CGVS. In uw provincie is er echter geen Daesh-activiteit. Hoewel Daesh in zekere mate aanwezig is in Afghanistan, beperkt hun aanwezigheid tot een klein aantal provincies, alwaar zij geconcentreerd verblijven.

U wordt gevraagd om een incident te beschrijven met Daesh in uw regio, maar ook daar dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS I, p.19). Bovendien heeft u geen idee waar de leden van Daesh in uw regio vandaan komen, wat hun doel is en waar zij verblijven (CGVS I, p.18).

Tevens bent u niet bekend met de Kuchis. U kan geen enkele van hun leiders noemen, ook al wordt u hier gericht naar gevraagd (CGVS I, p.6). U weet ook niet waar zij vandaan komen. Eerst beweert u dat zij van Ghazni komen (CGVS I, p.16). Dat ontkent u echter plots op uw volgende persoonlijke onderhoud, waar u aangeeft dat u niet weet waar zij vandaan komen (CGVS II, p.6). Tevens claimt u op uw eerste onderhoud dat de Kuchis hun 'eigen velden en huizen' hebben (CGVS I, p.16). Toch stelt u dat zij naar uw regio zouden komen om jullie landen te stelen en ook in de hoop de lokale bevolking te verjagen en hun lege huizen daarna in te palmen (CGVS II, p.5). Dat is echter bevreemdend gezien zij volgens u zelf over huizen en velden beschikken. Op het tweede onderhoud ontkent u plots dat zij zelf huizen en velden zouden hebben. U verklaart dat zij een nomadisch volk zijn en dusdanig velden nodig hebben gedurende de warmere periodes om hun vee op te laten grazen (CGVS II, p.5).

U legt overigens uiterst bevreemdende en vage verklaringen af wat betreft de burgermilitie waar u zelf een kleine maand deel van uitmaakte alvorens u deserteerde. Zo kan u, ondanks uitvoerige vraagstelling hierover, niet zeggen welke tactiek en strategie gehanteerd werd door uw strijdmacht (CGVS I, p.15). Telkens u gevraagd wordt naar de leidinggevendenden, kan u slechts een naam geven, namelijk die van commandant I.S. (CGVS I, p.12). U geeft echter aan dat er ook onderofficieren waren in de burgerbeweging, maar u noemt hen niet bij naam (CGVSI I, p.10). U weet overigens niet te noemen met hoeveel jullie vochten en of het tientallen, honderdtallen dan wel duizendtallen of meer betrof. U kan zelfs geen schatting geven (CGVS I, p.13).

Concluderend dient te worden vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u aangehaalde vluchtredenen.

De door u voorgelegde documenten kunnen aan het bovenstaande niets wijzigen. Vooreerst moet er worden benadrukt dat documenten enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen en nooit op zich zelf vermeende feiten kunnen bewijzen. Uit informatie van het CGVS blijkt overigens ook dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en dat het gemakkelijk is om vervalste Afghaanse documenten aan te schaffen, zowel in Afghanistan als in het buitenland.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van

herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de Behsud-districten in de provincie Wardak te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Wardak behoort tot de centrale regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in de provincie Wardak regionaal erg verschillend zijn. Niettegenstaande de provincie Wardak in haar geheel een hoog niveau aan veiligheidsincidenten kent, blijkt tegelijkertijd dat er tijdens de verslagperiode in de districten Hiqa-i Awali Behsud en Markazi Behsud geen veiligheidsincidenten voorkwamen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de Behsuddistricten van de provincie Wardak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Behsud. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Tot slot dient opgemerkt dat ten aanzien van de asielaanvragen van uw broer telkens een weigeringsbeslissing werd genomen.

De informatie waarover het CGVS beschikt en waarop deze beslissing is gebaseerd, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift het rapport “Afghanistan: Persecution of Hazara by Kuchis in Wardak Province” van Asylos van oktober 2017 (stuk 3).

Per drager brengt de commissaris-generaal op 16 oktober 2018 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: een aantal bladzijden uit het rapport "EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation – Update" van mei 2018 en een aantal bladzijden uit het rapport "EASO Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis" van juni 2018 (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij door de dorpsouderen werd gekozen om te gaan vechten in een burgermilitie waaruit hij deserteerde. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij geen zicht biedt op zijn identiteit en familiale achtergrond, vooral betreffende de problemen van zijn vader, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid; (ii) hij kernaspecten uit zijn vluchtrelaas niet vermeldde op de Dienst Vreemdelingenzaken; (iii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de manier waarop de dorpingen iemand uitkozen om uit te zenden naar de burgermilitie; (iv) hij verklaart geen persoonlijke vrees te kennen ten aanzien van Daesh of de taliban; (v) hij vage, tegenstrijdige en onjuiste verklaringen aflegde over de groepen waartegen de burgermilitie zou vechten, met name de Kuchi's, de taliban en Daesh; (vi) zijn kennis over de burgermilitie onaannemelijk gebrekkig is; en (vii) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

2.3.2.2. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal terecht dat verzoeker geen duidelijk zicht biedt op zijn identiteit en familiale achtergrond:

“Vooreerst dient erop gewezen te worden dat u geen zicht biedt op uw werkelijke identiteit. Zo hanteerde u bij inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een andere voornaam (DVZ Fiche NBMV, p.1) dan u thans hanteert bij het CGVS (CGVS I & II, p.3). U liet zich eerst inschrijven onder de naam Q. (DVZ Fiche NBMV, p.1), waarna u vier maanden later uw voornaam liet wijzigen naar A.K. (DVZ Verklaring, p.4). U bent dus niet eenduidig wat uw eigen identiteit betreft. Overigens bent u niet eenduidig over uw familieleden en gezinssamenstelling. Zo verklaart u eerst slechts één zus te hebben en slechts één broer die reeds gestorven zou zijn (DVZ Fiche NMBV, p.3). U verklaart er tevens dat u geen andere familieleden heeft wonen in de Europese Unie (DVZ Fiche NMBW, p.3). Enkele maanden later, nog steeds bij de DVZ, geeft u plots aan twee broers en twee zussen te hebben. Uw oudste zus zou in Iran wonen en uw oudste broer, S.A.H. (CGVS 10/12264V), in België (DVZ Verklaring, p.7). Bovendien blijkt uw zus in Iran een belangrijke persoon te zijn in uw leven, daar uw schoonbroer degene is die uw vlucht geregeld en betaald heeft (CGVS I, p.20). Overigens verklaart u dat u niet weet waar uw oudste broer zich bevindt in België. Immers, u zou hem maar één keer gezien hebben in Brussel (DVZ Verklaring, p.7). Nochtans maakt u op het CGVS duidelijk dat u in contact met hem staat (CGVS I, p.3). Bovendien legt u ook vage en tegenstrijdige verklaringen af over de problemen van uw vader. Zo weet u niets af van de problemen die uw vader kende met de dorpsoudsten. U weet enkel dat hij verweten werd samengewerkt te hebben met de taliban. U zou hierdoor ook een slecht aanzien genoten hebben in uw dorp (CGVS I, p.8-9). U linkt echter wel uw eigen problemen die u ervaarde in Afghanistan aan het profiel van uw vader (CGVS I, p.8 & CGVS II, p.4).

Hierdoor kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u meer informatie weet te verschaffen hierover. U weet echter niet wat uw vader precies bij de taliban gedaan heeft, hoe hij ertoe gekomen is met hen samen te werken, hoe lang hij dat deed of wanneer dat was (CGVS I, p.8). Daarna zou hij gevlucht zijn naar Iran. U geeft echter eerst aan dat hij 17 jaar geleden naar Iran is gevlucht (CGVS I, p.8). Niet veel later zegt u plots dat het 14 jaar geleden was (CGVS I, p.8). Op het tweede persoonlijk onderhoud gaat het dan plots weer om 15 jaar (CGVS II, p.3). Door uw inconsistente en zeer vage verklaringen in verband met de problemen van uw vader, kan weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat hij gedood zou zijn door vijanden.

Kortom, u bent niet eenduidig over uw eigen identiteit en familiale omstandigheden, wat tevens uw algemene geloofwaardigheid op de helling zet."

In zijn verzoekschrift wenst verzoeker duidelijkheid te verschaffen over zijn identiteit en familiale omstandigheden: *"Verzoeker wenst te verklaren dat hij twee broers heeft, waarvan één reeds is overleden. De broer die nog in leven is, woont in België, doch verzoeker weet niet waar deze verblijft, omdat hij geen vast adres heeft. Verzoeker heeft twee zussen, maar één hiervan is een stiefzus. Zijn echte zus woont in Afghanistan, zijn stiefzus woont in Iran."* Er dient vastgesteld dat verzoeker met deze verduidelijking geenszins de hiervoor geciteerde motieven weet te weerleggen. De loutere bevestiging van één versie van tegenstrijdige verklaringen is immers onvoldoende om de tegenstrijdigheid te herstellen. Verder dient erop gewezen dat hij bij het invullen van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat één van zijn zussen, die in Iran woont, een halfzus is met dezelfde vader, terwijl hij in zijn verzoekschrift plots voorhoudt dat dit een stiefzus zou zijn. Aldus creëert verzoeker in zijn verzoekschrift enkel nog meer verwarring omtrent zijn familiale achtergrond, hetgeen zijn algehele geloofwaardigheid eens te ondergraaft. Verzoeker weerlegt overigens in het geheel niet de vaststelling dat hij geen eenduidige verklaringen aflegt over zijn identiteit, noch geeft hij hiervoor een aannemelijke verklaring; verzoeker biedt derhalve geen zicht op zijn ware identiteit.

Wat betreft de problemen van zijn vader, stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hem niet kan worden verweten niet op de hoogte te zijn van alle details daar hij nog *"heel erg jong"* was toen zijn vader naar Iran vluchtte en het niet onlogisch is dat zijn vader niet alle details met zijn zoon wenst te delen. Hij stelt dat hij enkel weet dat zijn vader naar Iran is moeten vluchten omwille van zijn verleden bij de taliban.

Er dient evenwel te worden vastgesteld dat, hoewel kan worden aangenomen dat verzoeker jong was toen zijn vader naar Iran zou zijn gevlucht, verzoeker tevens voorhoudt dat hij door zijn dorpsgenoten scheef werd bekeken en dat de problemen van zijn vader er mede toe hebben geleid dat hij door de dorpsouderen werd uitgeloot om de burgermilitie te vervoegen en te vechten tegen de Kuchi's, de taliban en Daesh. Aangezien verzoeker om deze reden om internationale bescherming verzoekt, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker zich terdege heeft geïnformeerd over de problemen die zijn vader heeft gehad. Dat verzoeker niets méér kan zeggen dan dat zijn vader naar Iran is moeten vluchten omwille van zijn verleden bij de taliban, is dan ook dermate weinig concreet en vaag dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze beweerde feiten en/of de gevolgen ervan voor verzoekers verdere leven.

Waar verzoeker opmerkt als volgt in zijn verzoekschrift: *"Verzoeker heeft weet dat zijn vader begraven is, doch kan hier moeilijk bewijzen van voorleggen, gezien er in Afghanistan niet voor iedereen overlijdensaktes worden bij gehouden."*, dient erop gewezen dat *in casu* niet meteen wordt getwijfeld aan het feit dat verzoekers vader zou zijn gestorven en begraven, doch wel aan de omstandigheden waarin dit overlijden volgens verzoeker zou hebben plaatsgevonden.

Wat betreft de vlucht van zijn vader naar Iran, voert verzoeker verder in zijn verzoekschrift aan als volgt: *"Het Commissariaat-Generaal merkt trouwens op dat verzoeker verschillende keren andere verklaringen aflegde omtrent het jaar waarin zijn vader naar Iran gevlucht zou zijn.*

Zo zou verzoeker 17 jaar, 15 jaar en 14 jaar verklaard hebben.

Echter heeft verzoeker altijd verklaard dat hij niet de exacte tijdsduiding kent, doch dat het telkens bij benadering was.

Verzoeker wenst hierbij ook op te merken dat het niet om verschillen van 5 jaar gaan, doch enkel maar een tweetal jaar.

Om dan te oordelen dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegt hieromtrent, vindt verzoeker zeer verregaand!

Des te meer, gezien verzoeker zelfs zijn eigen geboortedatum niet kent!"

Uit een lezing van de gehoorverslagen (administratief dossier, stukken 5 en 9) blijkt dat verzoeker enkel bij het vermelden van 14 jaar aangaf dat het om een schatting ging, terwijl hij het vluchten van zijn vader naar Iran 17 jaar geleden, dan wel 15 jaar geleden zelf spontaan aanbracht zonder hierbij te vermelden dat het om een schatting ging (gehoorverslag CGVS 4 augustus 2017 (hierna: gehoor I), p. 8 en

gehoorverslag CGVS 24 januari 2018 (hierna: gehoor II), p. 3). Uit een lezing van het geheel van de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal geenszins enkel en alleen op basis van verzoekers uiteenlopende verklaringen over de tijdspanne sinds het vluchten van verzoekers vader naar Iran heeft geoordeeld dat verzoeker inconsistente verklaringen heeft afgelegd.

2.3.2.3. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker een aantal kernaspecten van zijn vluchtrelaas niet vermeldde op de Dienst Vreemdelingenzaken:

“Ten tweede zijn de door u aangehaalde vluchtredenen niet geloofwaardig. Niet in het minst omdat u bijzonder belangrijke elementen verzwegen heeft op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en die plotsklaps aanhaalt op het CGVS. Zo vertelde u op de DVZ niets over het feit dat u vrees koestert ten opzichte van de dorpsouderen (DVZ Vragenlijst, p.1-2). U verhaalt overigens ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud plotseling over een dreigbrief die u van de ouderen zou gekregen hebben (CGVS II, p.3). Het feit dat u dit noch op de DVZ, noch op uw eerste persoonlijk onderhoud vermeld heeft, schaadt de geloofwaardigheid ervan. Bovendien legde u de brief in kwestie niet voor (zie documenten), wat leidt tot de vaststelling dat er weinig geloof gehecht kan worden aan het bestaan ervan. Bovendien verklaart u dat de oorzaak van de slechte relatie tussen u en de dorpsoudsten afkomstig is door het verleden van uw vader. Hij zou met de taliban hebben samengewerkt, wat voor u als zijn zoon de relatie met de ouderen verzuurde (CGVS I, p.8-9). Uw vader is door die problemen met uw broer moeten vluchten naar het buitenland. Het feit dat u ook over het talibanverleden van uw vader niets vermeld heeft op de DVZ (DVZ Verklaring, p.1-2), doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.”

Betreffende zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken zet verzoeker als volgt uiteen in zijn verzoekschrift:

“Vooreerst wenst de verzoeker op te merken dat hij tijdens zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, onvoldoende de tijd heeft gekregen om alle details te vertellen waarom hij zijn land diende te ontvluchten.

Dit werd hem zelfs niet toegestaan.”

In de vragenlijst die verzoeker invulde op de Dienst Vreemdelingenzaken staat onder meer het volgende: *“Bij het invullen van de vragenlijst wordt er van u (als asielzoeker) verwacht dat u nauwkeurig, maar in het kort, weergeeft waarom u bij uw terugkeer problemen vreest of riskeert, dat u in het kort de voornaamste elementen of feiten weergeeft. Een uitvoerig, gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten wordt niet verwacht.”* (eigen onderlijning) (administratief dossier, stuk 18). Op de vraag op het einde van de vragenlijst of hij nog iets heeft toe te voegen, antwoordde verzoeker ontkennend. Het verslag werd hem voorgelezen in het Dari en middels zijn ondertekening bevestigde hij uitdrukkelijk dat de erin vervatte verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen.

Betreffende zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken valt in het gehoorverslag van zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als volgt te lezen:

“Hoe verliep het eerste interview bij DVZ?

Het ging goed

Kon u uitleggen waarom u naar België kwam?

Ja

Hebben ze uw verklaringen op het einde van het interview voorgelezen?

Ja” (gehoor I, p. 2-3).

Hieruit blijkt geenszins dat verzoeker tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken niet de kans en/of onvoldoende tijd zou hebben gehad om alle elementen van zijn vluchtrelaas aan te brengen.

Met betrekking tot de dreigbrief komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het opwerpen van de volgende gekunstelde *post factum*-bewering:

“Met betrekking tot de dreigbrief, wenst verzoeker het volgende te verduidelijken.

Verzoeker is bedreigd geweest, doch er is nooit sprake geweest van een effectieve dreigbrief.

Wat verzoeker hiermee bedoelde, is dat heel het dorp is samengekomen om te beslissen wie zij zouden sturen om te gaan vechten tegen de Kuchi's.

Verzoeker is toen door de Raad van de dorpsoudsten verkozen.

Na de loting van verzoeker, heeft hij een brief ontvangen van de dorpsoudsten, waarmee hij naar de commandant van de regio diende te gaan om aan te tonen dat hij als vertegenwoordiger van zijn dorp moest komen vechten.

Het is deze brief waar verzoeker het over had tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal.”

In het gehoorverslag van verzoekers tweede gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen valt aangaande deze dreigbrief - die hij bovendien noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vermeldde - als volgt te lezen:

“De problemen waren met de Kuchis en de ouderen van de regio. Ze bedreigden me door een dreigbrief te sturen omdat ik het slagveld had verlaten en was weggelopen van de plek.” (gehoor II, p. 3). De hiervoor geciteerde uiteenzetting uit het verzoekschrift valt hiermee op geen enkele wijze te rijmen. Dat verzoeker dergelijke gekunstelde verklaringen dient te hanteren teneinde zijn vluchtrelaas alsnog enigszins aannemelijk te laten voorkomen, duidt eens te meer op het ongeloofwaardig karakter van dit relaas.

2.3.2.4. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde over de manier waarop de dorpingen iemand uitkozen om uit te zenden naar de burgermilitie:

“Bovendien wijzigt u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud wederom uw verklaringen. Zo blijft u eerst nog vaag omtrent de manier waarop de dorpingen iemand uitkozen om uit te zenden naar de burgermilitie. U maakt immers op het eerste persoonlijk onderhoud duidelijk dat u niet weet hoe iemand gekozen wordt (CGVS I, p.11-12). Op uw tweede onderhoud vermeldt u plots een loting. U geeft aan dat de namen van de dorpingen opgeschreven werden en er daaruit een geloot werd (CGVS II, p.3). Dat staat in schril contrast met uw eerdere verklaringen niet te weten hoe iemand gekozen werd. Daarenboven verklaart u niet veel later dat het dan toch geen namen van personen waren die opgeschreven werden, maar namen van families (CGVS II, p.8). Met andere woorden: omtrent uw eigen nieuwe aangehaalde element, legt u inconsistente verklaringen af. Bovendien verklaart u dat de loterij volgens u mogelijks doorstoken kaart was en u met opzet gekozen werd. Dit zou een truc van de dorpsoudsten zijn om van u af te raken omdat u de zoon zou zijn van een talibanmedewerker (CGVS II, p.9-10). Daar er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de relatie met uw dorpsoudsten, kan ook geen geloof gehecht worden aan bovenvermelde complottheorie.

Tevens zijn er tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op de DVZ en het CGVS. Zo verklaart u op de DVZ dat er per dorp één persoon gestuurd zou worden om mee te vechten (DVZ Vragenlijst, p.1). Tijdens het eerste persoonlijke onderhoud verklaart u echter dat het één persoon per huishouden betreft (CGVS I, p.11). Op het tweede onderhoud zegt u dan plots: ‘het is niet zo dat één persoon van één huis moest gaan’ (CGVS II, p.9). Bovendien verklaart u op de DVZ dat twee collega’s, namelijk I. en B., gedood zouden zijn. Het lijk van I. zou teruggevonden zijn, het lijk van B. zou zijn meegenomen door de Kuchi’s (DVZ Verklaring, p.1). Op het CGVS vertelt u plots een ander verhaal. B.’s lichaam zou door uw eigen groep meegenomen zijn naar Dan-E-Shura (CGVS I, p.13). Niet veel later zou u zich plotseling niet langer herinneren of B. al dan niet gedood zou zijn (CGVS I, p.15). Op uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u plots dat er slechts één collega gedood werd en een andere levend meegenomen (CGVS II, p.3).”

In zijn verzoekschrift wenst verzoeker hieromtrent “enige duidelijkheid te verschaffen”:

“De dorpsouderen kwamen samen en door middel van een systeem van loting werden de namen gekozen.

Verzoeker wenst te verklaren dat ze zijn naam gekozen hebben wegens het verleden van zijn vader en de daarbij horende problemen.

Er is dus wel degelijk sprake van een loting, doch de dorpsouderen hebben dit systeem misbruikt en verzoeker gestuurd om te gaan vechten.

Per dorp worden telkens jongen mannen gekozen om te gaan vechten, via het systeem van de loting.

Tijdens deze loting wordt dan bekend gemaakt welke jongen van welke huis was, en daarom konden de dorpsouderen weten dat verzoeker de zoon van zijn vader was, waarmee de dorpsouderen in het verleden reeds problemen hebben gekend.”

Deze uiteenzetting kan geenszins een ander licht werpen op de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing. Vooreerst laat verzoeker na *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze de dorpsouderen het lotingsysteem zouden kunnen misbruiken. Immers, redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een lotingsysteem op toeval is gebaseerd en dat op voorhand niet geweten kan zijn wie geloot zal worden. Hoe de dorpsouderen dit systeem dan zouden hebben misbruikt om verzoeker te sturen om te gaan vechten, wordt door verzoeker geheel niet verduidelijkt. In de bestreden beslissing wordt bovendien terecht gewezen op het feit dat verzoeker eerst verklaarde dat de namen van de dorpingen werden opgeschreven, om vervolgens te beweren dat de namen van families werden opgeschreven. Dat verzoeker in voormelde uiteenzetting plots stelt dat tijdens de loting bekend wordt gemaakt welke jongen van welk huis is, is dan ook nogmaals een aanpassing van zijn verklaringen en doet in die zin dan ook bijkomend afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

Eveneens verliest verzoeker geheel uit het oog dat tijdens zijn eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nog bleek dat hij niet weet hoe iemand voor de burgermilitie wordt gekozen (gehoor I, p. 11-12). Op de overige vaagheden en tegenstrijdigheden die in de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing op terechte en pertinente wijze worden aangehaald, gaat verzoeker in zijn verzoekschrift op geen enkele inhoudelijke wijze in zodat deze onverminderd door de Raad worden overgenomen.

2.3.2.5. Met betrekking tot verzoekers vrees voor vervolgingen ten aanzien van de taliban en/of van Daesh motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Wat betreft uw persoonlijke vrees voor vervolging dient tevens te worden opgemerkt dat u zelf aanhaalt geen persoonlijke vrees te koesteren tegenover de taliban of Daesh. Daesh heeft u persoonlijk zelfs nooit gezien (CGVS II, p.5). En u verklaart zelf dat de taliban u nooit bedreigd heeft (CGVS II, p.4). U haalt geen persoonlijke vrees aan tegenover een van beide groepen, noch bracht u informatie aan die erop wijst dat u vrees dient te koesteren willekeurig slachtoffer te worden van geweld door één van beide groeperingen.”

Dienaangaande komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan erop te wijzen dat hij een Hazara afkomstig uit de provincie Wardak is. Uit de informatie die verzoeker daaromtrent toevoegt aan zijn verzoekschrift (stuk 3), noch uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat het loutere feit Hazara en/of sjiïet te zijn in Afghanistan op zich volstaat om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling *in concreto* van de individuele omstandigheden is dan ook noodzakelijk. Tijdens zijn tweede gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde verzoeker als volgt:

“Waarom vrees u persoonlijk de taliban?”

Ik vrees de taliban in Afghanistan. Ze zitten niet in ons dorp maar ze zijn aanwezig in andere plaatsen of op de hoofdweg.

Heeft u een persoonlijke vrees voor hen?

Als de taliban me vatten doodden ze me.

Waarom denkt u dat?

Omdat ik een Hazara ben en sjiïet.

Had u specifiek een probleem met de taliban, dus niet in het algemeen.

Nee ik had er geen persoonlijke problemen mee.

U vermeldde uw vrees voor Daesh. Waarom vreest u Daesh?

De mensen van ons dorp zeggen Daesh en taliban zijn dezelfde mensen.

Heeft u dan een precieze vrees voor Daesh?

Ja, als Daesh me ziet, zullen ze me doden.

Waarom denkt u dat?

Het is de realiteit.

Waarom denk je dat ze u zullen doden als ze u zien?

Het is hetzelfde als het vorige, Daesh doodt Hazaras in onze regio.

Werd u ooit bedreigd door de taliban?

Ik heb de taliban mij nooit zien bedreigen.

Werd u ooit bedreigd door Daesh?

Nee, ik heb Daesh nooit gezien.” (gehoor II, p. 4-5).

Hieruit blijkt dat verzoeker *in concreto* geen problemen heeft gehad met Daesh of de taliban, ook niet louter omwille van zijn etnische origine als Hazara of wegens zijn geloofsovertuiging als sjiïet. De verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon (verzoekschrift, stuk 3) volstaat geenszins om alsnog een dergelijke vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken.

2.3.2.6. Het voorgaande klemt des te meer daar verzoeker gebrekkige, vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde over de groeperingen (de Kuchi's, de taliban en Daesh) waartegen hij met de burgermilitie zou hebben moeten vechten, zoals de commissaris-generaal terecht motiveert in de bestreden beslissing:

“Bovendien bevatten uw verklaringen omtrent de groepen waartegen u vocht meerdere hiaten, vaagheden en tegenstrijdigheden. Zo beweert u dat u gevochten zou hebben tegen de Kuchis, taliban en Daesh tegelijkertijd (DVZ Vragenlijst, p. 1). Later stelt u echter dat er niet gevochten werd met Kuchis maar wel degelijk met leden van de taliban en Daesh (CGVS I, p.6). Niet veel later zou u dan toch tegen de Kuchis gestreden hebben (CGVS I, p.11). U kan het verschil niet duiden tussen de drie groeperingen. Immers, de taliban en de Kuchis zouden een en dezelfde groep zijn (CGVS II, p.9).

Wat later spreekt u zichzelf tegen en claimt u plots dat de Kuchis wel degelijk een aparte groep zijn die niet gewapend zijn. U beweert bovendien dat de taliban doen alsof zij de Kuchis steunen zodat zij de Hazara aan kunnen vallen. Waarom zij dat doen, is u echter een raadsel (CGVS I, p.17). U verklaarde echter zelf eerst dat het de Kuchis zijn die komen vechten in uw regio (CGVS I, p.11). U kent tevens ook niet het verschil tussen Daesh en de taliban. Zij zouden volgens u één en dezelfde groepering zijn (CGVS I, p.18), wat niet strookt met de informatie waarover het CGVS beschikt. U wordt gericht gevraagd om voorbeelden te geven van zaken waarin de groepen verschillen, maar u dient het antwoord schuldig te blijven (CGVS I, p.18).

U stelt zeer duidelijk dat Daesh in uw regio aanwezig is (CGVS I, p.18). U zou ze echter zelf niet gezien hebben (CGVS I, p.5). Toch blijft u volhouden dat zij wel degelijk deel uitmaakten van de groep waartegen u vocht (CGVS I, p.18). Volgens u zou Daesh immers actief zijn in de 'meeste provincies van Afghanistan' (CGVS I, p.18). Hierover dient gesteld te worden dat uw bewering niet strookt met de informatie die aanwezig is op het CGVS. In uw provincie is er echter geen Daesh-activiteit. Hoewel Daesh in zekere mate aanwezig is in Afghanistan, beperkt hun aanwezigheid tot een klein aantal provincies, alwaar zij geconcentreerd verblijven. U wordt gevraagd om een incident te beschrijven met Daesh in uw regio, maar ook daar dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS I, p.19). Bovendien heeft u geen idee waar de leden van Daesh in uw regio vandaan komen, wat hun doel is en waar zij verblijven (CGVS I, p.18).

Tevens bent u niet bekend met de Kuchis. U kan geen enkele van hun leiders noemen, ook al wordt u hier gericht naar gevraagd (CGVS I, p.6). U weet ook niet waar zij vandaan komen. Eerst beweert u dat zij van Ghazni komen (CGVS I, p.16). Dat ontkent u echter plots op uw volgende persoonlijke onderhoud, waar u aangeeft dat u niet weet waar zij vandaan komen (CGVS II, p.6). Tevens claimt u op uw eerste onderhoud dat de Kuchis hun 'eigen velden en huizen' hebben (CGVS I, p.16). Toch stelt u dat zij naar uw regio zouden komen om jullie landen te stelen en ook in de hoop de lokale bevolking te verjagen en hun lege huizen daarna in te palmen (CGVS II, p.5). Dat is echter bevreemdend gezien zij volgens u zelf over huizen en velden beschikken. Op het tweede onderhoud ontkent u plots dat zij zelf huizen en velden zouden hebben. U verklaart dat zij een nomadisch volk zijn en dusdanig velden nodig hebben gedurende de warmere periodes om hun vee op te laten grazen (CGVS II, p.5)."

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift benadrukt dat het telkens de Kuchi's zijn die achter de velden komen maar dat het de taliban en Daesh zijn die zich voordoen als Kuchi's om zo de dorpen binnen te dringen en dus dat de taliban en Daesh misbruik maken van invallen van de Kuchi's, dient erop gewezen dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat er in de provincie Wardak in 2015 geen sprake was van de aanwezigheid van Daesh. Hoe verzoeker van dorpelingen zou hebben vernomen dat Daesh actief was in de regio, kan dan ook niet worden ingezien. Verder doet deze uiteenzetting in het verzoekschrift geen afbreuk aan verzoekers verklaringen zoals hij deze ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft afgelegd. Dat verzoeker zelfs beweert dat de taliban en Daesh dezelfde groepering zijn (gehoor I, p. 18), terwijl uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat het duidelijk gaat om twee onderscheiden groeperingen die mekaar bovendien bestrijden, maakt dat aan verzoekers vluchtrelaas en verweer niet geen enkel geloof kan worden gehecht.

Verder acht verzoeker het kort door de bocht dat de commissaris-generaal aanvoert dat verzoeker niet bekend is met de Kuchi's omdat hij bijvoorbeeld geen enkele leider van de Kuchi's kan opnoemen, omdat hij nooit persoonlijk iets te maken had met de leiders van de Kuchi's. Naast het feit dat dergelijk verweer geenszins rekening houdt met het geheel van de motieven, dient erop gewezen dat verzoeker voorhoudt dat hij werd gekozen om in een burgermilitie te vechten tegen de Kuchi's, zodat wel degelijk redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij kennis heeft van de leiders van de Kuchi's, ook zonder dat hij ooit een persoonlijk contact met deze leiders heeft gehad. Waar verzoeker verder stelt dat de Kuchi's altijd "van de andere kant van de berg" kwamen, dat ze elk jaar terugkomen "in de lente/zomer" en dat ze steeds komen "uit de richting Dashte Bullah", dient vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn eerste gehoor verklaarde dat de Kuchi's van Ghazni komen (gehoor I, p. 16), dat hij tijdens zijn tweede gehoor verklaarde dat hij niet weet waar de Kuchi's verblijven wanneer ze niet in zijn regio zijn (gehoor II, p. 6) en dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder komt dan het herhalen van zijn eerdere verklaringen (gehoor II, p. 5-6), hetgeen op zich geen ander licht werpt op de voorgaande vaststelling aangaande verzoekers verklaringen over de herkomst van de Kuchi's.

2.3.2.7. Ook aangaande de burgermilitie zijn verzoekers verklaringen gebrekkig, zoals blijkt uit de pertinente motivering van de commissaris-generaal dienaangaande in de bestreden beslissing:

“U legt overigens uiterst bevreemdende en vage verklaringen af wat betreft de burgermilitie waar u zelf een kleine maand deel van uitmaakte alvorens u deserteerde. Zo kan u, ondanks uitvoerige vraagstelling hierover, niet zeggen welke tactiek en strategie gehanteerd werd door uw strijdmacht (CGVS I, p.15). Telkens u gevraagd wordt naar de leidinggevendenden, kan u slechts een naam geven, namelijk die van commandant I.S. (CGVS I, p.12). U geeft echter aan dat er ook onderofficieren waren in de burgerbeweging, maar u noemt hen niet bij naam (CGVSI I, p.10). U weet overigens niet te noemen met hoeveel jullie vochten en of het tientallen, honderdtallen dan wel duizendtallen of meer betrof. U kan zelfs geen schatting geven (CGVS I, p.13).”

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande geen enkel inhoudelijk verweer.

2.3.2.8. Met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De door u voorgelegde documenten kunnen aan het bovenstaande niets wijzigen. Vooreerst moet er worden benadrukt dat documenten enkel geloofwaardige verklaringen kunnen ondersteunen en nooit op zich zelf vermeende feiten kunnen bewijzen. Uit informatie van het CGVS blijkt overigens ook dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en dat het gemakkelijk is om vervalste Afghaanse documenten aan te schaffen, zowel in Afghanistan als in het buitenland.”

De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stuk 3) vermag aan de voormelde vaststellingen evenmin afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Zoals hoger reeds gesteld, volstaat dergelijke informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging immers *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

2.3.2.9. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.10. Ten overvloede stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing tevens terecht wordt gesteld als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd als volgt:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de Behsud-districten in de provincie Wardak te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Wardak behoort tot de centrale regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in de provincie Wardak regionaal erg verschillend zijn. Niettegenstaande de provincie Wardak in haar geheel een hoog niveau aan veiligheidsincidenten kent, blijkt tegelijkertijd dat er tijdens de verslagperiode in de districten Hiqa-i Awali Behsud en Markazi Behsud geen veiligheidsincidenten voorkwamen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de Behsuddistricten van de provincie Wardak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Behsud. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

In zijn verzoekschrift komt verzoeker dienaangaande niet verder dan te wijzen op de aanvallen van de Kuchi's en het feit dat hij zelf Hazara is. Uit de informatie toegevoegd aan het verzoekschrift (stuk 3), noch uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat het jaarlijks weerkerend conflict met de Kuchi's in de provincie Wardak een situatie van “open combat” of van voortdurende en ononderbroken gevechten met zich brengt.

Evenmin blijkt uit deze informatie dat de Hazara-bevolking in de Behsud-districten van de provincie Wardak het slachtoffer zouden zijn van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de door de commissaris-generaal bij zijn aanvullende nota gevoegde informatie (rechtsplegingsdossier, stuk 10) blijkt dat de hiervoor geciteerde analyse van de veiligheidssituatie in de Behsud-districten van de provincie Wardak heden nog steeds correct en actueel is. Aldus wordt de hiervoor geciteerde analyse van de veiligheidssituatie in de Behsud-districten van de provincie Wardak door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER